

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 127/2015
Рж 25/2015
09.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у спору тужиоца Р.Ј. из А., чији су пуномоћници Н.М. и З.К., адвокати из И., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у Ужицу, коју заступа Републички јавни правобранилац, одлучујући о жалби тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 202/14 од 25.11.2014. године и ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 73/14 од 21.01.2014. године, у седници одржаној 09.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 202/14 од 25.11.2014. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 73/14 од 21.01.2014. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 73/14 од 21.01.2014. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Пожеги, Судска јединица у Ариљу П1 289/13 од 26.09.2013. године, у ставу првом изреке, којим је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде за прековремени рад, рад ноћу и рад на дане верских и државних празника, за период од 01.12.2007. године до 31.12.2008. године исплати укупно 46.695,85 динара, са каматом од доспећа сваког појединачног месечног износа до исплате. Првостепена пресуда је у делу одлуке о трошковима поступка укинута и враћена првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложила је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, због потребе уједначавања судске праксе, применом члана 404. ЗПП.

Према члану 506. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11), ако је у поступцима из става 1. овог члана (поступцима започетим пре ступања на снагу овог Закона), после ступања на снагу овог Закона (после 01.02.2012. године) пресуда, односно решење којим се окончава поступак укинута и враћено на поновно суђење, поновни поступак спровешће се по одредбама тог Закона. У овом случају, решењем Апелационог суда Гж1 865/13 од 08.04.2013. године укинута је претходна првостепена пресуда и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Решењем Р1 202/14 од 25.11.2014. године, Апелациони суд у Крагујевцу није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији применом члана 404. ЗПП.

Против овог решења тужена је изјавила жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана члана 402., у вези члана 386. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11) и нашао да жалба није основана.

У поступку нису учињене битне повреде из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које се у поступку по жалби пази по службеној дужности.

Према члану 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени апелационог суда, односно Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

И по оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетне дозвољености ревизије из члана 404. ЗПП, нису испуњени. Наиме, у ревизији тужене указује се на чињенично питање које се решава у сваком конкретном случају утврђивањем чињеница да ли је запослени који је радио прековремено, ноћу и у дане државних и верских празника остварио право на увећање коефицијента или не, као и да ли је то увећање примио или није. При том, Врховни касациони суд се у вези истог чињеничног и правног основа већ изјаснио у својим одлукама Рев1 113/2013, Рев1 29/2013 и другим, донетим у складу са правним ставом Врховног касационог суда од 23.09.2014. године, а који се односи на право на увећану плату због тзв. "нередовности" (државни и верски празник, рад ноћу, сменски рад и прековремени рад).

Како је жалба тужене неоснована, Врховни касациони суд је применом члана 401. став 1. тачка 2., у вези члана 404. став 3. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради исплате накнаде за прековремени рад, ноћни рад и рад у дане државних и верских празника поднета је 29.11.2010. године.

Имајући у виду да се ради о спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора побијаног дела (46.695,85 динара) не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Предраг Трифуновић,с.р.**